

Родолубие

Двадесет и пета неделя след Петдесетница

В ДВАДЕСЕТ И ПЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА, ЗА
ГОРДЕЛИВИЯ ЗАКОННИК

Тогава Иисус му каза: иди и ти
прави също така (Лук. 10:37)

Благослови, отче!

Гордостта и превъзнасянето нанасят голяма вреда на човека и са пречка за всякакво добро. Защото човек, който не знае и не разбира нищо, а се мисли за мъдър и разумен и се държи надуто, скоро пада, бива посрамен и изгубва всичките си блага. Защото горделивият човек напразно се мъчи да покаже нещо или да направи някое добро, когато доброто бива погубено от гордостта, а мъдростта бива посрамена от лукавството, както при днешния фарисейски законник, за когото ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Лука, зачало 53

В онова време един законник дойде при Иисус и, изкушавайки Го, рече: Учителю, какво да направя, за да наследя живот вечен? А Той му каза: в Закона що е писано? как четеш? Той отговори и рече: „Възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си разум, и ближния си като себе си“. Иисус му каза: право отговори, тъй постъпвай, и ще бъдеш жив. Но той, като искаше да се оправдае, рече на Иисуса: а кой е моят ближнен? Отговори Иисус и каза: един човек слизаше от Йерусалим в Йерихон, и налетя на разбойници, които го съблякоха, изпонараниха го и си заминаха, като го оставиха полумъртъв. Случайно един свещеник слизаше по тоя път, и, като го видя, отмина. Също и един левит, като стигна до същото място, приближи се, погледна и отмина. Един пък самарянин, който пътуваше, дойде до него, видя го и се смили, и като се приближи, превърза му раните, изливайки елей и вино, след това го качи на добичето си, откара го в странноприемницата и се погрижи за него. А на другия ден, като си заминаваше, извади два динария, даде на съдържателя и му рече: погрижи се за него, и, ако потрошиш нещо повече, навръщане аз ще ти заплатя. И тъй, кой от тези трима ти се вижда да е бил ближнен на изпадналия в ръцете на разбойниците? Той отговори: оня, който му стори милост. Тогава Иисус му каза: иди и ти прави също така.

(Лук. 10:25-37)

ТЪЛКУВАНИЕ

този законоучител мислел с лукавство да хване Христа, като противник на закона, но Христос усетил лукавството му и му дал отговор от закона. Той се мислел за прав, но не бил такъв. За това Христос го попитал да каже с устата си, какво е писано

в закона и да се засрами. Когато Христос го попитал: „*В Закона що е писано?*“, той Му казал двете главни заповеди: първо, да обичаме Бога, второ, да обичаме всеки човек. За това и Христос му рекъл: *Право отговори*. Защото тези две заповеди, да обичаме Бога от цялото си сърце и ближния си, като себе си, са силно свързани по-между си, тъй като, който обича Бога, обича и ближния си, а който обича ближния си, обича и Бога. На тези две заповеди се крепят целият закон и пророците и който изпълнява тези две заповеди, изпълнява целия закон и получава вечен живот, защото е проявил милост към ближния си. Тук нарича *ближен* онзи, който в момент на нужда помага на всеки християнин. А законникът, понеже бил горделив, рекъл: „*Кой е моят ближен?*“, тоест: „*Кой е праведен и добродетелен като мен?*“ А Христос, за да му докаже, че добродетелен е само онзи, който в момент на нужда оказва помощ на сиромасите, му разказал във вид на притча за един човек, който попаднал на разбойници и един свещеник и един левит го отминали, а един самарянин се смилал над него и го откарал в странноприемницата да го лекува. Христос казал всичко това за Себе Си. Защото човекът, който попаднал на разбойници, е Адам, който, като съгрешил, попаднал в ръцете на дявола, който го изпонаранил с различни грехове и го оставили полумъртъв по душа, защото тя е безсмъртна. След като наказал тялото му с различни болести, трудове и смърт, оставили само душата му безсмъртна и си заминали. След това минали един свещеник и един левит, но не му помогнали нищо, тоест минали Моисеевият закон и пророците преди Христа, поискали да помогнат на хората, на не успели, защото било невъзможно кръвта на жертвите да очисти човешките грехове, понеже Моисей и пророците не били дошли да спасят, а да проповядват Спасителя. И така, след това при него дойде Самарянинът, тоест Христос, Когото хората наричаха Самарянин (вж. Иоан. 8:48). Той дойде на земята и стана човек, за да изцери човешките грехове,

превърза душевните ни рани (греховете) и ги поля с вино и елей, тоест с милост и правосъдие или с Кръщение и Причастие, натовари ни на добичето Си и ни закара в странноприемницата, тоест прие върху тялото Си нашите грехове и ни занесе в светата Църква, която приема езичника, грешника, митаря и всеки друг, остави ни в нея и даде два сребърника, тоест Стария и Новия Завет, на съдържателя на странноприемницата, тоест на апостолите и църковните служители, когато се възнесе на небето, и рече: „Ако изразходва нещо повече, *като дойда* при Второто пришествие, ще ви го заплатя“. Така апостолите проповядваха на хората Божието слово за тяхно спасение, а Христос за техния труд ще им даде Небесното царство и при Второто пришествие ще им каже: „*Добри и верни слуги, които се трудихте усърдно, влезте сега в Моето царство и се веселете безкрайно*“ (ср. Мат. 25:21, 23). Когато свършил притчата, Христос попитал законника: „*Кой от тримата е ближен на онзи, който бил попаднал в ръцете на разбойниците?*“ Законникът отговорил: *Оня, който му стори милост*. А Христос му казал: *Иди и ти прави също така*. С тези думи Христос ни учи да бъдем милостиви и да помагаме на всеки при нужда. Когато видим някой сиромах, гол, гладен, слаб, болен, да не го отминаваме, като свещеника и левита, а според силата си да му помагаме, като Самарянина, да се помолим на Бога за него, да го утешим, ако е наскърбен и да проявим милост към него.

ПОУЧЕНИЕ

Защото, който помага на хората, и Бог ще му помогне, и който появява милост, и Бог ще го помилва, защото е справедлив и въздава всекиму според делата, както ще видим сега ясно от следния пример. В един манастир имало един много добър и праведен игумен, който се молел на Бога за

всички монаси да бъдат и на онзи свят пак заедно с него, в Небесното царство. А Бог му казал, че другите монаси няма да бъдат на едно място с него, защото делата им не били, като неговите. А за да му покаже техните дела, та да ги види с очите си, когато настъпил храмовият празник на съседния манастир, Бог му казал да изпрати всички монаси напред, а той да остане най-отзад. И когато всички монаси отивали към другия манастир, намерили един човек, около 30 годишен, прострян насред пътя. И като го попитали защо лежи тук, той рекъл: „Отивах към манастира с един буен кон, който ме хвърли на тези скали и ми изпотроши всички кости и побягна. А аз понеже не мога да стана, за това лежа тук“. Тогава монасите му казали: „Бог да ти е на помощ. Не можем да ти помогнем, защото всички вървим пеша и нямаме кон да те вземем“, и го оставили. След това минал и игуменът и го видял, обзела го жал и рекъл: „Не минаха ли оттук едни монаси и не ти ли помогнаха?“ А той отвърнал: „Минаха, но ми казаха, че вървят пеш и не могат да ми помогнат“. Тогава игуменът му рекъл: „Не можеш ли да се понадигнеш малко, за да те взема на рамо?“ А той казал: „Не мога дори да помръдна. Остави ме и си върви по пътя“. Тогава игуменът му рекъл: „В името на Бога не те оставям, докато не ти помогна колкото мога“. Тогава пострадалият полека станал, стъпил на една скала, игуменът го взел на раменете си и го занесъл до манастира. Докато го носел, отначало му се видяло много тежко, а после му станало толкова леко, че най-накрая не усещал да носи нещо, и като се обърнал да види какво става с пострадалия, видял го да лети нагоре към небето. Той бил Христос и рекъл на игумена: „Много се молиш всички монаси да бъдат заедно с теб в Небесното царство, но те няма да отидат там, докато не станат милостиви като теб. Защото Бог е справедлив Съдия и въздава всекому според делата му“. Тогава игуменът се зарадвал, че бил носил Христа, и като отишъл в манастира, с плач разказал всичко на

другите монаси, от което и те се покаяха и станали милостиви. Ето ни ясен пример да бъдем и ние милостиви към сиромасите и да им помагаме според силите си. Така че, ако жената е немилостива, то нека бъде милостив мъжът, или ако мъжът е немилостив, то нека жената да бъде милостива, да раздаде милостиня на сиромаси, пък ако ще и скришом от мъжа си, защото и двамата имат полза, понеже колкото имат, то е общо на двамата, за това получават и полза за душата си, и имуществото им се увеличава. Ето един ясен пример и за това. Имало в Александрия един немилостив богаташ, който, като разбрал, че заради немилосърдието си започнал да осиромашава, заповядал на слугата си да раздава милостиня на сиромасите, всеки ден по две пари, защото бил много стиснат. А слугата му раздавал не по две, а по дванадесет пари на ден, и колкото повече давал слугата, толкова повече Бог увеличавал парите на господаря му, докато пак станал богат, какъвто бил по-рано, и започнал и той самият да раздава. Един ден рекъл на слугата си: *„Благодаря ти, че ме послуша, та раздава по две пари на ден, за което Бог ми върна цялото богатство“*, а слугата рекъл: *„Ако другите крадци получат спасение, и аз ще получа. Защото давах не по две пари на ден, както ми нареди, а по дванадесет, че понякога и по тридесет“*. Виждате ли колко приятна на Бога е милостинята, ако ще и да е скришом и без воля. За това всички трябва да помагаме на сиромасите според силата си, та да чуем сладкия Божий глас, който да ни удостои в Неговото царство. Нему слава във вечните векове, амин.

Из "Софроние" на епископ Софроний Врачански

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

[Против ереста на новостилието](#)

Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

buditeli.info © 2017